

(55)

هو الله

ای امة الله حمد کن جمال قدم را که در ظل سدره منتهی داخل گشتی و از شجره طوبی نابت شدی ورقه
سبز خرمی بودی و بشبنی از سحاب فیض لطافت و طراوت یافتی و الیوم مستفیض از بحر رحمتی و
مقتبس از نار موقده در شجره موهبت امید از رب مجید آنست که نیز به از این گردی (عع)